

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. XXXVIII. Si testator certam summam filio legaverit, dum erit ætatis 25. annorum, & interim alimenta, utrùm alimenta cessent in ætate 25. annorum, quamvis legatum tunc nondum fuerit solutum; an ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

CAPVT XXXVIII.

Si testator certam summam filio legaverit, dum erit ætatis 25. annorum, & interim alimenta; utrùm alimenta cessent in ætate 25. annorum; an verò quando solvetur legatum, si solutio differatur per hæredem post tempus à testatore præfixum. Et quid si filius sine consensu matris contra paternum præceptum uxorem duxerit.

S V M M A R I V M.

- 1 *Diffio interim, adjecta legato alimentorum, debet explicari favore alimentariis, & n. 5.*
- 2 *Pubertatis nomine in materia legati alimentorum, intelligitur plena pubertas.*
- 3 *Plena pubertas in masculis est annorum 18. in feminis verò est 14.*
- 4 *Alimenta sine temporis præscriptione relicta, debentur pro toto vitæ tempore.*
- 6 *Diffio interim, explicanda est in odium debitoris morosi.*
- 7 *Maximè dum agitur de filio, qui alioquin sortem legati sui consumeret, & n. 12.*
- 8 *Diffio interim, quandoque sumitur pro donec.*
- 9 *Observantia consideranda est in materia alimentorum.*
- 10 *Mater alimenta filio pietatis intuitu donasse censetur, nisi protestata fuerit.*
- 11 *Mater administratrix bonorum filii, censetur ei donasse alimenta in eo in quo excedunt fructus bonorum.*
- 12 *Per alimentorum præstationem fors principalis non debet minui.*
- 13 *Mater, & successivè frater, tenentur ad alimenta jure sanguinis.*
- 14 *Non datur repetitio alimentorum pietatis intuitu præstitorum.*
- 15 *Conditio non nubendi sine consensu alterius, rejicitur ipso jure: sed vide num. sequent.*
- 16 *Amplia, etiamsi conditio ad arbitrium boni viri referatur.*
- 17 *Non rejicitur conditio de non nubendo sine consensu alterius; quia non est contraria libertati matrimonii.*
- 18 *Valida est conditio non nubendi sine licentia alicuius.*

Pater filio certam summam testamento legaverat, solvendam dum 25. ætatis suæ annum complevisset, & interim alimenta. Filius post annos 25. completos legatum nõ petierat, sed à matre primum, deinde à fratre per aliquot annos alimenta, fructibus, seu interesse legati majora perceperat: illo legatum petente, duæ exceptiones à fratre in medium allatæ fuerunt; quarum altera alimentorum post 25. annos ætatis legatarii illi præstitorum compensatione nitebatur: altera ex matrimonio per eum, renitente matre, contra paternam prohibitionem contracto, fundamentum capiebat: Sed neutram exceptionem obstare censui.

Nam quod attinet ad alimenta, testatoris illa legantis voluntas non ad tempus legitimæ ætatis, seu 25. annorum legatarii restringenda erat, sed usque

G 4 ad

- data, prout requiritur, dum agitur de bonis & rebus Universitatum. Mangil. in d. tract. de subhastat. 14 q. 86. n. 8. junct. d. q. 22. n. 3. † Et donec facta fuerit scriptura, potuit Universitas à contractu impunè recedere. Bald. d. conf. 7. vol. 5. Alsius de execut. 15 §. 6. cap. 3. n. 19. & 38. † neque dicitur iste oblato validam fecisse oblationem, nisi idoneam cautionem dederit cum effectu, prout fuerat in capitulis expressè declaratum. Bald. conf. 327. n. 1. vol. 2. Et ita fuit observatum per Dominos Consules Avenionenses hoc anno 1648. & mense Junii, circa Firmam Marcelli; & Civitas recessit à subhastatione illius Firmæ, aliisque conductoribus concessit: quia contractus nondum erat in scripturam redactus, neque cautiones acceptatæ.
- Sed ut ad propositum redeamus, quanvis ageretur de vera, pura, & valida venditione; tamen cum illa non esset per veram & actualement oblationem consummata, poterunt partes ab ea impunè recedere, absque laudemii solutione. Cum enim laudemium nulla alia de causa solvatur, quam propter manus mutationem, & propter laborem investituræ, sequitur † nullâ factâ possessionis mutatione, nullâque capâ possessione novâ, nec investitura, laudemium nullum deberi: ut egregiè comprobatur Argent. de laudem. §. 2. & fufius Anton. Faber in tract. de laudem. decade 1. errore 6. per totum, ubi id fusè comprobatur. Burg. p. 2. inspect. 11. n. 7. Cels. Hug. conf. 60. n. 16. & 23. Cancr. lib. 1. variat. resol. cap. 12. n. 21. in novis. Quia, inquit, non fit præjudicium domino, nisi res feudalis novo emphyteutæ tradatur; nec dicitur res alienata, antequam ad effectualement rei traditionem devenitum sit: † adeo ut nec sufficiat possessionis translatio per clausulam Constituti, ad effectum de quo agitur: ut per eundem, num. 16. † Sicuti non sufficient ad obligandum emptorem istum ad laudemii solutionem aliæ clausulæ per Notarios apponi solitæ, veluti vendidit, cessit, & transiit, &c. quia istæ non sunt clausulæ translativæ domini, nec possessionis; sed per eas duntaxat datur facultas possessionem accipiendi auctoritate propriâ. Bart. in l. prædium, n. 3. ff. de acquir. possess. in princip. † Quia per instrumentum non probatur translatio possessionis, nisi fiat in conspectu rei traditæ, l. clavibus, ff. de acquir. possess. Bart. in l. 1. in princip. ff. eod. tit. unde non obstantibus illis clausulis, licitum est recedere à contractu, & res dicitur adhuc integra. Multò igitur magis in casu isto, in quo nulla translatio actualis jurium, sed sola promissio facta erat. † At si contractus fuisset perfectus, non liceret ab eo recedere in præjudicium domini directi, cui jus esset quæritum; imò sequeretur retrorotatione, duplex laudemium deberetur, ut in simili de gabella loquens comprobatur Ciriac. Nig. controvers. 179. n. 8. & 9. † Ideo omnino qui à contractu recedunt, advertere debent, ut si novus contractus ineundus sit, utpote in casibus in quibus requiritur actus retroversimilis, juxta l. ab emptione §. 8. cum ibi notat. ff. de pactis, id non fiat per viam novæ traditionis, sed per viam simplicis resolutionis primi contractus: prout in eadem l. consultit Bart. sub num. 11. & Iaf. n. 16. & alii, Ciriac. controvers. 63. n. 29. & 30. Et ex his nullum deberi laudemium fuit inter partes declaratum. Cæterum Avenione observanda est dispositio statuti lib. 1. rubric. 72. articulo 30.

- ad tempus solutionis legati extendenda. Dum enim testator solutionem legati anno 25. faciendam esse voluit, & interim alimenta filio præstari, dictio illa *cependant*, seu *interim*, favore legatarii & alimentorum hanc interpretationem capit, ut interim, donec legatum solvatur, alimenta præstanda sint. ¶ In dubio siquidem interpretatio illa fieri debet, quæ alimentis favorabilis est: per text. elegantem in l. *Mela* 24. ff. de aliment. & cibariis legat. ubi dicitur alimenta puero, puellæve relicta usque ad pubertatem, præstanda esse usque ad plenam pubertatem: videlicet puero usque ad decimum octavum, puellæ vero usque ad decimum quartum ætatis annum. Ludov. Rom. singul. 604. Francisc. Cremenf. sing. 78. Mysing. centur. 3. 2 observ. 12. ¶ Tunc enim dicitur plena pubertas, cum masculus fuerit ætatis 18. ann. femina vero 14. quod singulare est, & speciale in materia alimentorum, d. l. *Mela* 24. ff. de aliment. & cibariis legat. & de plena pubertate est text. in §. *minorem*, Instit. de adopt. & in l. *arrogato*, §. *non tantum*, ff. de adopt. Montan. de 4 tutel. cap. 37. n. 30. ¶ In dubio tamen si alimenta alicui sine temporis præfinitione relicta fuerint, ad totum vitæ tempus relicta censentur, d. l. *Mela*. ¶ Cum igitur in dubio illa sumi debeat interpretatio quæ alimentis favorabilis est, sequitur quod alimentorum relictum cum clausula *cependant* factum, explicari debet, prout alimentis favorabilis est: maxime dum talis interpretatio magis est conformis voluntati testatoris, magisque verisimilis, & per consequens cum testator voluerit legatum statim post ætatem 25. annorum legatarii præstari, verisimile est ipsum quoque voluisse quod interim legatarius aleretur, donec ei legatum solveretur, & quandiu hæres in illius solutione morosus esset, ne ipse ex sua culpa & mora commodum assequeretur, ut in simili tenet Monach. decif. Bonon. 59. n. 22. ¶ Vbi dicitur, quod si quis promiserit solvere fructus *interim*, licet obligatio fuerit limitata ad biennium; tamen si fuerit in mora, tenetur solvere ultra tempus limitatum, ne ex mora sua utilitatem consequatur. ¶ Quod summa ac specialiter ratione nititur, quando agitur de filio, qui alioqui cogetur legati sui sortem principalem pro præteritis alimentis consumere: ut dicit Rot. coram Caversaler. decif. 199. n. 4. & decif. 541. n. 2. & 3. ¶ Vbi etiam fuit consideratum, quod dictio *interim*, quandoque sumitur pro dictione *donec*: & fuit allegatus text. in l. *si quis in senatorio*, ff. de rit. nupt. ubi Vlpianus per illud verbum, *interim*, intelligit, quandiu Senator fuerit: ut latius explicatur in d. decif. 541. num. 4.
- 9 Addi potest supradictis observantia subsequuta, quam etiam considerat Rota in dictis decisionibus, quæ est interpretativa voluntatis partium, l. *si de interpretatione*, ff. de legib. siquidem hæredes legatario alimenta continuò præstiterant, Rot. dict. decif. 199. num. 6.
- 10 Præterea mater filio alimenta præstans, illa pietatis intuitu dedisse censetur, nec repetere potest, nisi protestata fuerit de repetendo, l. *Nesennius*, ff. de negot. gest. cum ibi notatis, l. *alimenta*, Cod. cod. tit. Surd. de aliment. tit. 6. questione 8. numero 41. & multis sequentibus. Cost. de fact. scient. inspect. 35. num. 9.
- 11 Immo dum mater est bonorum filii administratrix censetur illi donasse alimenta in ea quantitate, quæ excedit fructus bonorum administratorum; idque pietatis intuitu. Bald. in d. l. *Nesennius*, colum. 2. n. 3. versio. aut dubitatur utrum, Cost. de rat. quest. 95. num. 7. Cordub. in l. *si quis à liberis*, §. *si mater*, num. 35. ff. de liber. agnoscendis, ubi loquitur de

fratre. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 12. n. 26. ¶ Adeo 12 ut per talem alimentorum præstationem non diminuatursors principalis illius, cui alimenta præstantur. Cordub. in d. l. *si quis à liberis*, §. *Idem rescripserunt*, ff. de liber. agnosc. n. 4. vers. *nec alimenta imputari debent*, post Salic. in l. *non omnis*, in fin. C. de administr. tutor. Angel. à Gambal. in tract. de testam. glos. 61. n. 5.

Multò magis præmissa locum habent, quia cum 13 tam mater quam frater ad alimenta duplici titulo tenerentur; nempe tam jure sanguinis, quam ex dispositione testatoris, ex notatis per Vincent. de Franch. decif. 178. n. 9. videlicet primò mater, postea verò frater, Gratian. discept. forens. 219. num. 21. & 22. ¶ cessat omnino conditio, seu repetitio soluti, etiam 14 si pietatis intuitu, & non ex debito alimenta præstita fuissent, argum. l. *cum quis*, §. *si mulier*, ff. de condit. indeb. Vbi non datur repetitio ejus, quod pietatis intuitu solum est. Cost. de ration. rat. quest. 95. n. 3. & 7.

Secundo loco dixi, non obstat legatario, quod 15 jussus fuisset ne absque consensu matris uxorem duceret.

Quia conditio illa prohibens ne quis sine alterius 16 consensu nubat, tanquam contraria matrimonii libertati rejicitur ipso jure, & pro non scripta habetur; cum matrimonia ex alterius arbitrio pendere non debeant, l. *cum tale*, §. *si arbitratu*, ff. de condit. & demonstr. l. *filia mea*, ff. cod. tit. ¶ Quod procedit siue conditio ad alterius voluntatem, siue ad arbitrium boni viri referatur. Molina de primog. lib. 2. cap. 13. n. 35. De materia Cancr. lib. 3. cap. 7. num. 181. & multis sequentibus. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 34. num. 19.

Fatendum tamen est, sustineri conditionem nubi 17 bendi cum consilio alterius, quia per tale præceptum non aufertur libertas matrimonii, cum sufficiat legatario exigere consilium, sed illud sequi non teneatur. Duran. de condit. impossibil. part. 2. cap. 3. num. 76. eandemque differentiam inter consensum & consilium approbavit Basili. Pont. de matr. lib. 3. c. 6. n. 6. Copiosè Fontanel. de pact. nupt. claus. 6. glos. 3. p. 5. num. 12. & segg. Molin. de rit. nupt. part. 3. cap. 29. per tot. Marefcor. lib. 1. cap. 73. ¶ Si tamen dictum 18 esset, quod non nuberet nisi petita licentia matris, conditio subsisteret, quia sufficeret petere licentiam, quanvis non obtineretur. Basili. Pont. dict. lib. 3. cap. 6. n. 6. Addent. ad Molin. de primog. dict. lib. 2. cap. 13. n. 35.

CAPVT XXXIX.

Locum esse juri prælationis in alienatione in qua donationis nomen simulatè fuit appositum; cum tamen vera esset venditio, veluti cum donatarius in se assumpsit onus solvendi censum annuum, rei donatæ specialiter non inhaerentem, nec limitativè super ea; immò super omnibus bonis impositum. Quomodo intelligendum sit feudalia in Gallia esse redacta ad instar patrimonialium. Et quæ sit differentia inter solutionem gabellæ, & solutionem laudimii.

SVMMA